

Tisztán vagy sikeresen?

A magyar súlyemelők gyászos világbajnoki szerepléséről egy régi vicc jutott az eszembe, amelyben a farkas és a róka elhatározza, hogy megveri a nyulat, ha van sapka rajta azért, ha nincs rajta, akkor azért. Tény, hogy válogatottunk megbukott a houstoni vb-n, amelyre női versenyzőnk el sem utazhatott. A hat férfi súlyemelőnk közül Pócza Vajk Károly doppingolás miatt nem indulhatott, Baranyai János comb-, Vaspöri Gábor pedig térsérülést szenvedett verseny közben, Gyurkovics Ferenc a 14., Nagy Péter a 17., Soóky Gergely pedig a 29. lett. Erre mondta Aján Tamás, a Nemzetközi Súlyemelő Szövetség (IWF) elnöke, hogy számára elfogadhatatlan a gyenge magyar szereplés. Pedig éppen az IWF elnöke tudja a legjobban, hogy az athéni olimpia magyar doppingbotránya – Kecskés Zoltán és Gyurkovics Ferenc vizsgálata pozitív lett – után élversenyzőink többsége megpróbál tisztán felkészülni a világversenyekre, s ez meg is látszik az eredménytelenségükön. Mint, ahogy – finoman szólva is – elfogult Aján Tamásnak az a véleménye is, hogy súlyemelésben azért van olyan sok doppingeset, mert élen járnak az ellenőrzésben. Ha valóban így lenne, akkor hogyan születhetett kilenc világcsúcs a houstoni világbajnokságon? A korábban világrekordgyártó bolgár súlyemelők nem tudtak beletörődni a sikertelenségbe, az olimpiai kvalifikációs időszakban 11 versenyzőjük lebukott, ezért büntetésből az IWF Bulgáriát kizárta a riói olimpiáról. Az elmúlt évben Aján félmillió dollárra büntette az azeri szövetséget, mert kilenc versenyzőjük akadt fenn a doppingvizsgálaton, a tavalyi világbajnokságon pedig nyolc pozitív esett volt, köztük két aranyérmes is lebukott. Azt kell tehát eldönteni, hogy mi a nagyobb szegyen, a gyenge vb-szereplés vagy egy újabb magyar doppingbotrány? Mert tucatnyi világ és Európa-bajnok lebukása azt bizonyította, hogy súlyemelésben tisztán nem lehet a csúcsra jutni. Ezt persze legjobban a kapitányjelölt Gyurkovics Ferenc tudja! (SM)